

3. Штучний інтелект (ринок України) [Електронний ресурс] – 2020. – Режим доступу до ресурсу: https://www.tadviser.ru/index.php/Статья:ИТ-рынок_Украины.

4. Global Innovation Index, [Електронний ресурс] – 2020. – Режим доступу до ресурсу: <https://www.globalinnovationindex.org/analysis-indicator>

5. Верховна Рада України: Про Рекомендації парламентських слухань на тему: "Реформи галузі інформаційно-комунікаційних технологій та розвиток інформаційного простору України" [Електронний ресурс] – 2016. – Режим доступу до ресурсу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1073-19#Text>

6. E-Government Survey 2020 Digital Government in the Decade of Action for Sustainable Development [Електронний ресурс] – 2020. – Режим доступу до ресурсу: <https://d110erj175o600.cloudfront.net/wp-content/uploads/2020/07/2020-UN-E-Government-Survey-Full-Report.pdf>

7. Лемещенко П. С., Шумских Е. В. Информационная экономика: мировые тенденции и специфика развития – Наукові праці Донецького національного технічного університету. Сер. : Економічна. – 2014 – с. 154-163.

8. Божкова В. В. Трансформації інструментарію маркетингових комунікацій в умовах глобалізації / В. В. Божкова, О. В. Птащенко, Л. Ю. Сагер, Л. О. Сигида // Маркетинг і менеджмент інновацій, 2018, № 1 – С. 73-82

9. Olena Ptashchenko, Svetlana Khaminich, Mykhailo Broshkov, Eduard Kuznietsov, Viktoriia Milcheva, Olga Boiko Transformation of Managerial Innovations in Conditions of Digitalization of Market Relations International Journal of Recent Technology and Engineering (IJRTE) ISSN: 2277-3878, Volume-8 Issue-4, November 2019, P. 7888-7893

ОСОБЛИВОСТІ СУТНОСТІ СТРАТЕГІЧНОГО РІВНЯ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Тугова А.С.,

аспірант кафедри менеджменту, логістики та економіки

Науковий керівник: д.е.н., проф. Ястремська О.М.,

Харківський національний економічний університет імені Семена Кузнеця

Анотація. В представленій роботі розглянуто основні напрями формування стратегічного розвитку підприємства, особливості стратегічного управління. Стратегічне управління підприємством – це динамічний процес, який потребує постійного пошуку шляхів покращення існуючої стратегії підприємства і контролю за її виконанням. У стратегічному менеджменті поняття стратегії підприємства вважають одним із основних. Аналізуючи визначення терміну «стратегія» різними вченими можна зробити висновки, що стратегія – це якісно визначений довгостроковий напрям розвитку підприємства, який спрямований на закріплення його позицій на конкурентному ринку, задоволення споживачів та досягнення поставлених цілей.

У сьогоденні, задля запобігання проникненню кризових явищ у функціонуванні й розвитку підприємства, необхідна цілісна та чітко структурована система управління суб'єктом господарювання. Ця система має об'єднувати всі господарські процеси в єдиний налагоджений керований механізм. Формування такої системи управління підприємством дозволяє вирішувати стратегічні завдання, що здійснюються за певними принципами та забезпечують певний рівень управлінського впливу на фінансові та господарські відносини і процеси, що в свою чергу дозволяють вчасно досягати поставлених цілей розвитку підприємства.

Стратегічний рівень управління підприємства розглядається як система трьох елементів [3,5]: стратегія, як сукупність управлінських рішень щодо перспективи її розвитку; відповідна структура управління, яка орієнтована на розроблення і впровадження стратегій; організаційна культура.

Надамо основні характеристики стратегічного управління підприємством. Місія стратегічного рівня управління полягає у функціонуванні суб'єкта господарювання в довгостроковій перспективі через динамічний баланс з оточенням, що дозволяє вирішувати проблеми підприємства. Об'єктом є конкурентна перевага через пошук нових можливостей підприємства і відстеження та адаптація підприємства до змін в оточенні. Фактор часу розрахований на довгострокову перспективу. Основа системи управління полягає в інформаційному забезпеченні, людських ресурсів. Персонал виступає, як основна цінність на підприємстві. Ефективність підприємства базується на своєчасній і точній реакції підприємства на зміни, що відбуваються на ринку.

Таким чином, стратегічний рівень управління орієнтований на довгострокову перспективу розвитку та дозволяє швидко реагувати на зміни, що відбуваються на ринку та адаптуватися до них.

Стратегічний рівень управління підприємства забезпечує перш за все досягнення стратегічних цілей підприємства, гнучкість його управління, що зводить до мінімуму негативні наслідки швидких змін, зміцнює і розширює конкурентні переваги підприємства та забезпечує високу конкуренту стійкість, а також дозволяє суттєво знизити ймовірність банкрутства.

Надана характеристика дозволяє визначити п'ять основних принципів стратегічного рівня управління суб'єкта господарювання [2].

Перший принцип науковість. Топ-менеджер підприємства при виконання своїх обов'язків зазвичай користується даними та висновками з різноманітних наукових областей, але окрім цього менеджер вищої ланки має знаходитися в постійному пошуку індивідуальних підходів до рішення поставлених перед ним задач.

Принцип цілеспрямованості має на увазі, що формування стратегії та стратегічний аналіз підприємства завжди має бути орієнтований на виконання глобальної цілі підприємства.

Гнучкість. Даний принцип передбачає можливість коригувати раніше прийняті рішення або їх перегляд в будь-який момент, відповідно до обставин, що змінюються.

Принцип єдності стратегічних програм і планів. Обов'язковою умовою досягнення успіху є узгодженість і взаємозв'язок рішень на різних рівнях. Єдність досягається шляхом консолідації стратегій кожного структурного підрозділу підприємства, узгодження планів всіх його функціональних відділів.

А також принцип створення умов, що сприяють реалізації стратегії. Наявність стратегічного плану не гарантує те, що він обов'язково буде успішно виконано. У процесі стратегічного управління повинні створюватися умови для реалізації програм і планів, такі як: створення міцної організаційної структури, розробки системи мотивації та підвищення ефективності системи управління.

Результатом системи стратегічного управління підприємством: по перше, стратегічне управління дозволить створити системний потенціал для досягнення цілей підприємства. Цей потенціал складається з фінансових, людських та сировинних ресурсів, що використовує підприємство, а також з продукції чи сировини виробленої підприємством. По друге, дозволить сформувати структуру та провести зміни на

підприємстві, які в свою чергу забезпечать відповідну адаптацію до змін зовнішнього середовища.

Отже, за результатами представленого дослідження було сформовано тлумачення поняття «стратегія», наведено систему основних елементів стратегічного рівня управління підприємством, надано аналіз основних характеристик стратегічного рівня управління, а також представлені результати системи стратегічного управління підприємством.

Джерела

1. Андрієнко В.М. Стратегічне управління підприємствами реального сектору економіки: механізми, методи, моделі: монографія // Донецьк: ДонНУ – 2012 – 155 с.
2. Гриньова В.М., Новікова М.М. Управління підприємством в умовах розвитку ринку: монографія // Харків: Вид. ХДЕУ. – 2010. – 268 с.
3. Мізюк Б.М. Стратегічне управління: Підручник // Львів: «Магнолія плюс». – 2006. – 589 с.
4. Мікловда В.П. Ефективність стратегічного управління підприємствами: сучасні проблеми та перспективи їх вирішення: монографія // Полтава: ПУЕТ. – 2013. – 231 с.
5. Міщенко А.П. Стратегічне управління: навч. посіб. // Київ: Центр навчальної літератури. – 2004. – 336 с.

СУЧАСНІ ФІАТНІ ГРОШІ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЇХ РУХУ У НАЦІОНАЛЬНІЙ ТА СВІТОВІЙ СИСТЕМІ

Фільчакова А.А.,

здобувач I курсу бакалавріату

Науковий керівник: к.е.н., доц. Овечкіна О.А.

Східноукраїнський національний університет імені Володимира Даля

Анотація. Дослідження структури сучасної грошової маси, визначення суперечностей між її складовими. Визначення нових особливостей руху грошової маси на основі порівняння фіатних і дійсних (повноцінних) грошей. Характеристика причин і наслідків тенденції цифровізації світового грошового ринку.

Сучасна економічна реальність світу відрізняється значною різноманітністю платіжних засобів. Наразі мова йде про так звані фіатні гроші, з якими люди стикаються щодня і яким певним чином довіряють, звідси їх друга назва (фідуціарні, або «довірчі» гроші). Поява фіатних грошей як специфічної групи платіжних засобів привносить певні особливості у загально-грошовий обіг, стає фактором ринкової кон'юнктури, впливає на платоспроможність попиту. Враховуючи сказане, метою даної роботи є визначення особливостей функціонування фіатних грошей у грошових системах розвинених країн.

Як відомо, до фіатних грошей відносяться паперові, металеві (розмінні монети, безготівкові гроші. Фіатні (як і нефіатні) гроші використовуються для: оплати товарів, кредитування, накопичення, інвестування, тобто виконують такі сучасні функції паперово-грошового обігу, як: опосередкування обігу товарів, платежів, фінансування процесів виробництва й споживання, накопичення (за умов помірної інфляції) [1;2]. Порівняння дійсних (повноцінних) та фіатних грошей